

Коначно, дође и тај дан - 20. април 1974. године. Дан за историју бањалучког спорта, који ће, ту нема дилема, остати за сва времена уписан златним словима. Остварен је дугогодишњи сан свих спортиста Бањалуке да послје играња, у зимском периоду, по другим градовима добију своју дворану. Дворана Борик, која се смјестила под високим боровима, крај Војног игралишта, широм је отворила сва своја врата.

Тачно у 18.10 часова на паркет дворане, која је била испуњена до посљедњег мјеста, примивши око 3.500 гледалаца, једни за другим излазили су рукометаши, кошаркаши, атлетичари и стонотенисери Борца, кошаркашице Младог Крајишника, боксери Славије, одбојкаши Рудија Чајавецa, гимнастичари и дизачи тегова Партизана, рукометаши и рукометашице Младости, каратисти.

Били су ту и важни гости из политичког живота: Ђуро Пуцар, Хакија Поздерац, Момир Капор, Осман Карабеговић, Сеид Маглајлија, Живко Бабић, Иван Сној...

На овој лијепој свечаности гледаоцима се први обратио Александар Равлић, предсједник Одбора за изградњу дворане, да би Хакија Поздерац, први човјек Савеза организација за физичку културу Југославије, честитао Бањолучанима Дан ослобођења, али и пожелио да у Борику постижу што боље резултате, да би дворану у 18.33 часа прогласио отвореном.

Рукометаш Борца Небојша Поповић, златни олимпијац из Минхена, на најљепшем поклону захвалио је у име бањолучких спортиста.

Својим наступом празничну атмосферу улјепшали су чланови КУДМ Веселин Маслеша, ученице из Бањалуке извеле су вјежбу "Да свуда оваква љубав буде", па су за одличан наступ често награђивани аплаузима.

Наравно, први су на терен истрчали, ко други него рукометаши Борца, званични шампиони Југославије. Они су првенствени дуел са Витексом из Високог и отварање дворане улјепшали побједом. Предвођени сјајним голманом Арсланагићем и ефикасним Поповићем, који је постигао 11 голова, а којем су успјешно асистирали Рађеновић (шест голова) и Унчанин (пет), остварили су тријумф од 29:26 и наставили рукометну потјеру за лидером, бјеловарским Партизаном, који је имао 28 бодова, два више од Борца.

Први гол у дворани дјело је играча Витекса Фикрета Хурема из седмерца у 19.08 часова, док се три минута касније у рукометну историју Борика уписао, последије акције Рађеновића и Поповића, Раде Унчанин постигавши гол за Борац.

Спортски незаборавни априлски дан завршио се ревијалном утакмицом између сарајевске Босне, званичног шампиона Југославије и кошаркашица Младог Крајишника. Славиле су Сарајке - 92:64 (51:30).

Премијерни кош постигла је кошаркашица Босне, иначе Бањалучанка Гордана Јањић која је прве кошаркашке кораке направила у Младом Крајишнику, док је први домаћи кош био дјело "малене" Велинке Бошњак.

Тако је отворена прва страница Спортске дворане Борик, историја је почела да се пише...

{gallery}foto/borik19742017{/gallery}

(одломак из књиге "40 ГОДИНА СПОРТСКЕ ДВОРАНЕ БОРИК")